

ה"ט 6232/05/17 - אסנת יודקביץ נגד סימה שיטרית, יעקב שיטרית

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 6232-05-17 יודקביץ נ' שיטרית ואח'

לפני
המבקשת
כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
אסנת יודקביץ
ע"י ב"כ עו"ד אביטל אופק
נגד
המשיבים
1. סימה שיטרית
2. יעקב שיטרית
ע"י ב"כ עו"ד אהוד עמרם

החלטה

(1) מונחת לפניי בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת" או "החוק").

(2) דיון במעמד צד אחד התקיים ביום 4.5.2017 ושני דיונים במעמד שני הצדדים, התקיימו ביום 7.5.2017 וביום 21.5.2017.

(3) כעולה מטיעוני הצדדים, המבקשת והמשיבים, הם שכנים.

(4) לטענת המבקשת, בין השאר, ממועד רכישת דירתה בחודש יוני 2016 ועד היום, פועלים המשיבים להטריד אותם, בין היתר, באמצעות הגשת תלונות מרובות למשטרה ולעיריית ירושלים, וכן מטרידים את הפועלים שעובדים בדירתה בעבודות שיפוצים. באחד המקרים, כך לטענת המבקשת, המשיבה נכנסה לדירת המבקשת ללא רשותה. לעניין המשיב, טוענת המבקשת כי במקרה אחד, הוא "הרים אבן מאוד גדולה שנפלה ליד ילדה קטנה" (שורות 23-24, עמוד 3). המבקשת סבורה כי המשיבים נוהגים כפי שהם נוהגים זאת בשל היותה רפורמית.

(5) המשיבים טוענים מנגד, בין השאר, כי אין בסיס לבקשה. לטענתם, המשיבה כנציגת ועד הבית, פועלת למנוע מהמבקשת לבצע עבודות בניה ללא היתר בחצר שלצד דירתה של המבקשת שכן מדובר, כך לטענתה, ברכוש משותף. על כן, פנתה המשיבה לרשויות המוסמכות. המשיבה מכחישה כי הטרידה או הסיתה מאן דהו נגד המבקשת. לעניין האירוע הנטען לפיו היא נכנסה לדירתה, המשיבה טוענת כי הדבר נעשה לבקשת פקחית מטעם העירייה לאיתור חפירות ללא היתר. לעניין אירוע האבן, המשיב

מכחיש כי הטריד משהו, אלא מדובר בהזזת אבן כבדה מאוד ממקום למקום (מוצג מש/2), על מנת להביא לחסימת הכניסה לשטחו.

(6) לאחר ששמעתי את דברי הצדדים בדיונים לפני, וכן לאחר שהתרשמתי מדבריהם, הגעתי לכלל דעה כי דין הבקשה להידחות. מטענות הצדדים ניתן להתרשם כי עיקר המחלוקות ביניהם, סב סביב שימוש בחצר שלצד דירת המבקשת, כאשר הצדדים חלוקים ביניהם לעניין מצב הזכויות בחצר. בעוד שכעולה מטיעוני המבקשת החצר היא חלק מהנכס שרכשה, טוענים המשיבים, ובפרט המשיבה, כי מדובר ברכוש משותף ולכן אין סמכות למבקשת לבצע בה עבודות בניה. כנגזר ממחלוקת זו, חלוקים הצדדים ביניהם גם בשאלה אם רשאים המשיבים להשתמש בחצר.

(7) טיב המחלוקת המרכזית האמורה ומהותה, הם במישור האזרחי. דומה כי אין הפתרונים למחלוקת זו במסגרת הליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. בכל מקרה, ממכלול החומר שהונח לפני בית המשפט, ולאחר ששמעתי את הצדדים, זולת העובדה לפיה נכנסה המשיבה לדירת המבקשת ללא ידיעתה וללא רשותה, לא התרשמתי כי קיימת תשתית ראיתית מספיקה שמצדיקה מתן צו מכוח החוק.

(8) אכן, לא ברור דיה מדוע הסכימה המשיבה להיכנס לדירת המבקשת ללא ידיעתה וללא רשותה המפורשת. בהקשר דן, טוענת המשיבה כי הדבר נעשה בנוכחות ולבקשת פקחית מטעם עיריית ירושלים (שורות 30-33, עמוד 7). חרף האמור, לא התרשמתי ממכלול החומר הקיים בתיק כי מדובר במעשה חוזר ונשנה של המשיבה. בהקשר דן אבהיר כי צו מכוח החוק צופה פני עתיד. על כן, תוך שמובהר כי אין פלוני רשאי להיכנס לשטחו הפרטי של אלמוני ללא רשותו, לא נראה כי המעשה המיוחס למשיבה - כל שכן עת מדובר בשטח שמתבצעות בו עבודות והדבר נעשה לבקשת ובנוכחות גורמי תכנון או אכיפה - יש בו כדי להקים חשש להישנות מקרים כאלה או להצדיק מתן צו כלפי העתיד.

(9) בעניינו של המשיב, כל שיוחס לו הוא בעיקר, ניסיונו להזיז אבן כבדה לכניסה לשטחו. לא מצאתי תשתית ברורה שמצביעה על התנהגות שמבססת הטרדה או איום כלשהם. המבקשת העידה בדיון: "הוא גלגל את האבן, והיה נראה כועס על הילדים שלי..." (שורה 15, עמוד 7). בכל מקרה, טענותיהם ההדדיות של הצדדים בדבר חסימות כאלה ואחרות של הרכוש המשותף - ומבלי לקבוע בכך כל עמדה או מסקנה - מקומן להתברר במסגרת ההליך המשפטי המתאים ולפני הערכאה המוסמכת.

(10) ביחס לטענת המבקשת בדבר ריבוי תלונות לרשויות האכיפה, גם בנדון דנן, לא התרשמתי כי קיימת תשתית מבוססת לקיומה של הטרדה מאיימת. בהקשר דן, הזכות לפנות לרשויות המוסמכות ולהתלונן נגד מאן דהו, היא זכות בסיסית. חזקה כי הרשות המוסמכת אליה פונה האזרח שטוען לפגיעה בזכות כלשהי שלו, כי תבחן את הפנייה או התלונה באופן מקצועי ותוך זמן סביר, וכן תקבל את החלטותיה המקצועיות בהתאם. בכלל זה, חזקה על הרשות המוסמכת כי תבחין בין פנייה או תלונה שיש בה ממש לבין פנייה או תלונת סרק, על כל המשתמע ונגזר מכך. יתירה מכך, אין בכך כדי לפגוע או לפגום בזכותו של כל אדם לברר ולמצות את זכויותיו המשפטיות, ככל שישנן, במסגרת ההליכים המשפטיים המתאימים

לכך ולפני הערכאות המוסמכות, וזאת בגין פניות או תלונות סרק המוגשות נגדו.

(11) מובהר כי אין בהחלטה דנן ובמסקנותיה כדי להשליך על הליך או הליכים אחרים שבין הצדדים.

סיכום

(12) על יסוד האמור, הבקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת - נדחית.

(13) ביחס לעתירת המשיבים לחיוב המבקשת בהוצאותיהם, בשים לב לטיב ההליך, למהותו וגם לעובדת כניסתה של המשיבה לדירת המבקשת ללא רשות, דבר שהקים חשש להטרדה ולעצם הגשת הבקשה, סבורני כי בנסיבות אלו, כל צד יישא בהוצאותיו.

(14) מופנית בזאת שימת לבם של הצדדים לכך כי ניתן להשיג על החלטתי דנן בהליך ערעורי בבית המשפט המחוזי בירושלים.

5129371

54678313 המזכירות - להודיע לצדדים בהתאם.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ז, 04 יוני 2017, בהעדר הצדדים.